

ΘΕΜΑ : Σύμβαση Ρίου - Αντιρρίου

1. Σύμφωνα με το άρθρο πρώτο παρ. 2 του Ν. 2395/1996 οι όροι της Σύμβασης Παραχώρησης και της Τριμερούς Συμφωνίας μπορούν να τροποποιηθούν με νόμο. Κατά το δεύτερο εδάφιο της ίδιας διάταξης, το οποίο ενδιαφέρει ενπροκειμένω αποκλειστικά, τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες για την εξασφάλιση της χρηματοδότησης του έργου από διεθνείς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς μπορούν να γίνουν με π.δ., μετά από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ., αφού προηγηθεί έγγραφη συμφωνία μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Αναδόχου Εταιρείας.

2. Στο σημείωμα προτείνεται (βλ. Α1) η κατάρτιση ειδικής σύμβασης με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, με έρεισμα την ενλόγω διάταξη. Στην σύμβαση θα περιλαμβάνονται όροι και χρονοδιάγραμμα για την κατασκευή των οδών πρόσβασης προς τη γέφυρα. Η κατάρτισή της δεν φαίνεται κατ' αρχήν να εμπίπτει στο πεδίο της διάταξης αυτής, εφόσον δεν πρόκειται για τροποποίηση της Σύμβασης Παραχώρησης αλλά για νέα ουσιαστικά σύμβαση και ως προς το αντικείμενο και ως προς τους συμβαλλόμενους.

3. Συναφώς τίθεται το ερώτημα, αν η υπό κατάρτιση σύμβαση εμπίπτει στο κανονιστικό πεδίο της εξεταζόμενης διάταξης, δεδομένου ότι δεν αναφέρεται στο αντικείμενο της σύμβασης, αλλά σε παρεπόμενο έργο. Διέξοδος στη δυσκολία που ανακύπτει θα μπορούσε να αναζητηθεί στη διεύρυνση του αντικειμένου της εξουσιοδοτικής διάταξης με την συμπερίληψη σ' αυτήν όχι μόνο τροποποιήσεων που είναι αναγκαίες για τη χρηματοδότηση του έργου, αλλά και τη δυνατότητα θεσπίσεως συμπληρωματικών διατάξεων για ζητήματα που συνέχονται με αυτό, όπως είναι η κατασκευή των οδών προσπελάσεως. Η άποψη αυτή στηρίζεται πάντως σε μία υπέρμετρα διασταλτική ερμηνεία των ορισμών της εξουσιοδοτικής διάταξης.

4. Ως προς τον χαρακτήρα του διατάγματος και την επεξεργασία του από το ΣτΕ βλ. την παράγραφο 2 του σημειώματος για τη Σύμβαση Σταυρού-Ελευσίνας.

5. Η τροποποίηση της Σύμβασης δυνάμει της κρίσιμης διάταξης είναι θεμιτή ως προς τις ρυθμίσεις που αναφέρονται τόσο στο κατασκευαστικό τμήμα όσο και στη χρηματοδοτική συμβολή και οι οποίες κατατείνουν προφανώς στη διευκόλυνση της χρηματοδότησης.

6. Περαιτέρω στο σημείωμα (βλ. Α4) προβλέπεται τροποποίηση της σύμβασης ως προς την ενοποίηση της διαδικασίας επίλυσης διαφορών που αναφέρονται στο πλαίσιο τόσο της Σύμβασης Κατασκευής όσο και της Σύμβασης Παραχώρησης, με σκοπό να επιταχυνθούν οι σχετικές διαδικασίες και να αποτραπεί ο κίνδυνος έκδοσης αντιφατικών δικαστικών αποφάσεων. Οι σχετικές ρυθμίσεις δεν φαίνεται όμως να ανάγονται, ούτε έμμεσα, στη διευκόλυνση της χρηματοδότησης του έργου.

7. Ως προς τις προτεινόμενες ετερόκλητες ρυθμίσεις που αναφέρονται στο σημείο Α5 πρέπει να γίνει αποδεκτό ότι η ένταξή τους σε Π.Δ. θα ήταν μόνο κατ' οικονομία αποδεκτή, στο μέτρο που η θέσπισή τους θα διευκρίνιζε την εικόνα του όλου συμβατικού πλέγματος που θέτει ως βάση η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων για τη χρηματοδότηση του έργου.

8. Το Ελληνικό Δημόσιο θα συνάψει όλες τις απαραίτητες συμφωνίες, εάν και στην έκταση που απαιτηθεί από τους Δανειστές, για να εξασφαλίσει, κατά την Περίοδο Λειτουργίας, την εξυπηρέτηση των χρηματοδοτικών υποχρεώσεων που αναλαμβάνονται από τον Ανάδοχο έναντι των Δανειστών δυνάμει των Δανειακών Συμβάσεων που συνήφθησαν πριν από την Ημερομηνία Θέσης σε Ισχύ (αλλά όπως μπορεί να τροποποιούνται εκάστοτε) για τη χρηματοδότηση του Έργου. Κάθε Δανειακή Σύμβαση θα εγκρίνεται γραπτώς από το Ελληνικό Δημόσιο πριν από τη σύναψή της από τον Ανάδοχο. Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις των σημείων Β1 και Β2 φαίνεται καταρχήν ότι βρίσκουν κατ' αρχήν έρεισμα στο άρθρο 4.4 της Σύμβασης Παραχώρησης.

Αθήνα, 12 Νοεμβρίου 1997